

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/4/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200556
Dátum vydania rozhodnutia:	06.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3012200556.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľky P. T., bytom D., právne zastúpenou JUDr. Jánom Váškom, advokátom, AK so sídlom v Prievidzi, Podjavorinskej 3, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o úrazovú rentu, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11. marca 2013, č. k. 15Sd/198/2012-42, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/198/2012-42 zo dňa 11. marca 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo dňa 11. marca 2013, č. k. 15Sd/198/2012-42, potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 15. mája 2012 č. 834-11/2012-BA, ktorým odporkyňa podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) rozhodla, že navrhovateľka nemá nárok na úrazovú rentu, keďže nepreukázala splnenie podmienok pre jej priznanie.

Ako vyplynulo z odôvodnenia rozsudku krajského súdu, tento v rámci preskúmavacieho konania doplnil dokazovanie u zamestnávateľa navrhovateľky na okolnosť jej pracovného zaradenia. Zamestnávateľ navrhovateľky súdu oznámil, že u nej nebolo uvažované o zmene jej pracovného zaradenia, nakoľko na podklade odborného lekárskeho posudku posudkového lekára sociálneho poistenia zo dňa 23. februára 2012, zmena pracovného zaradenia navrhovateľky nebola navrhnutá a pracovné zaradenie bolo nezmenené. Navrhovateľka je v zamestnaní zaradená ako prevádzkový robotník, s obmedzeniami výkonu práce v prostredí bez nadmernej psychickej záťaže, úkolovej práce a nočných smien. Sama o zmenu pracovného zaradenia nepožiadala. Navrhovateľka nespĺňa základnú podmienku pre priznanie úrazovej renty - preradenie na inú prácu, pretože stanovením miery poklesu vo výške 20 % bola vyjadrená jej schopnosť naďalej pracovať v doterajšom pracovnom zaradení, t. j. ako pred pracovným úrazom.

Navrhovateľka proti rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podala odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť, rozhodnutie odporkyne zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie. Žiadala priznať náhradu trov konania.

Namietala správnosť záverov odporkyne ako i prvostupňového súdu, že podmienkou priznania úrazovej renty je preradenie na inú prácu, pretože táto koncepcia platila do 31. decembra 2003 podľa Zákonníka práce. V zmysle § 88 zákona nie je takúto podmienku potrebné splniť. Poukázala opakovane na sociálne dôvody jej práce vo Vojenskom opravárenskom podniku a osobné dôvody - starostlivosť a finančné zabezpečenie dvoch detí, ktoré v súčasnosti študujú, pričom manžel je nezamestnaný a chorý. Do práce chodí so strachom a napätím. V tejto súvislosti uviedla, že by ju s jej zdravotným stavom v súčasnosti nikto nezamestnal, takže je nútená aj naďalej pracovať ako robotníčka vo Vojenskom opravárenskom podniku a poukázala na nesprávnosť záverov posudku, v ktorom sa uvádza, že práca má na ňu psychoterapeutický účinok.

Opakovane uviedla, že má pochybnosti o nezaopatrenosti lekárov, ktorí sú zamestnancami odporkyne. Tí istí lekári uznali pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou pri posudzovaní nároku na invalidný dôchodok vo výške 60 %, z čoho nesporne vyplýva, že má nárok na úrazovú rentu.

Krajský súd sa nevysporiadal s dôvodmi uvedenými navrhovateľkou v opravnom prostriedku a len opakovane neobjektívne konštatovania odporkyne. Taktiež sa nestotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že posudkoví lekári objektívne odôvodnili a hodnotili jej zdravotný stav a že svoje závery dostatočne a presvedčivo odôvodnili.

Podľa jej názoru rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné, pretože neobsahuje skutočnosti podľa § 209 ods. 4 zákona. Postup odporkyne je v rozpore s Ústavou SR a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Skutočnosti, na ktoré poukazuje navrhovateľka, nie sú skutočnosťami novými, na tieto poukázala už v opravnom prostriedku. Odporkyňa pri vydaní svojho rozhodnutia vychádzala zo zrejmeho skutkového stavu veci, vykonaného dokazovania vo veci a platnej právnej úpravy. Navrhovateľka okrem jej subjektívneho názoru nešpecifikuje z hľadiska medicínskeho v čom vidí neobjektívnosť medicínskych záverov posudkových lekárov. Okrem tvrdenia doteraz nespochybniteľným spôsobom nepreukázala neobjektívnosť, resp. nesprávnosť lekárskeho správ posudkových lekárov ako i znaleckého posudku znalca MUDr. H. S., z ktorých odporkyňa vychádzala pri nepriznaní nároku na úrazovú rentu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o nároku na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Podľa § 88 ods. 1 zákona poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods. 3 veta prvá zákona pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami.

Z obsahu spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľka bola uznaná od 1. novembra 2011 invalidnou s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 % pri rozhodujúcom zdravotnom postihnutí - choroby duševné a poruchy správania zaradené do Kapitoly V, Oddielu I, pod položkou 4 - neurotické, stresové a somatoformné poruchy, písmeno b - ťažké formy. Rozhodnutím odporkyne zo dňa 15. mája 2012 Číslo: 834-11/2012-BA nebol navrhovateľke priznaný nárok na úrazovú rentu, nakoľko nemá viac ako 40 % pokles pracovnej schopnosti. Podľa lekárskej správy Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza, vystavenej dňa 10. decembra 2008 bol zistený v dôsledku pracovného úrazu pokles pracovnej schopnosti na účely úrazovej renty v rozsahu 20 %.

Po podaní opravného prostriedku navrhovateľkou požiadala odporkyňa opätovne posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza o prehodnotenie posúdenia zdravotného stavu navrhovateľky, ktorý v lekárskej správe zo dňa 10. júla 2012 uviedol, že navrhovateľka nie je poškodená na účely § 88 zákona, lebo v dôsledku pracovného úrazu nemá viac ako 40 % pokles pracovnej schopnosti. Mieru poklesu stanovil na 20 %. V časti celkový posudok uviedol, že okrem fyzického poškodenia je navrhovateľka od mája 2007 liečená psychiatricky pre posttraumatickú stresovú poruchu. Naďalej pracuje ako prevádzkový zamestnanec u pôvodného zamestnávateľa. Neposudzuje ju ako poškodenú na účely úrazovej renty, pokles pracovnej schopnosti je naďalej 20 %.

Posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredie, pracovisko Trenčín, v lekárskej správe zo dňa 31. júla 2012 uviedol, že navrhovateľka nie je poškodená na účely § 88 zákona, lebo v dôsledku pracovného úrazu nemá viac ako 40 % pokles pracovnej schopnosti. Mieru poklesu určil na 20 %. V časti celkový posudok uviedol, že nakoľko nebola pracovne preradená, nie sú splnené podmienky pre priznanie úrazovej renty.

Pre posúdenie nároku na úrazovú rentu nie je možné vychádzať z posúdenia zdravotného stavu navrhovateľky pre nárok na invalidný dôchodok. Posudzovanie zdravotného stavu na účely nároku na invalidný dôchodok je odlišné od posudzovania na účely priznania nároku na úrazovú rentu, lebo vychádza z iných kritérií. Pokiaľ ide o poukázanie na skutočnosť, že navrhovateľka je poberateľkou invalidného dôchodku a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola ustálená posudkovými lekármi odporcu na 60 % od 1. novembra 2011, podľa § 88 zákona podmienkou nároku na úrazovú rentu je pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť vyjadrený v percentách, t. j. preradenie na inú prácu. Navrhovateľka nebola následkom pracovného úrazu preradená na inú prácu, vykonáva ju tak ako pred pracovným úrazom. Stanovením miery poklesu 20 % bola vyjadrená schopnosť navrhovateľky naďalej pracovať v pracovnom zaradení ako pred pracovným úrazom.

Nepochybil preto krajský súd, keď rozhodnutie odporkyne ako správne potvrdil.

V odvolacom konaní neboli zistené také skutočnosti, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu spochybňovali. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže v odvolacom konaní navrhovateľka nemala úspech a odporkyni v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.